

Sygn. akt II K 690/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Aneta Świtalska-Forenc

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Kaczmarek

przy udziale Prokuratora: Beaty Góralskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2019 r.

sprawy **G. K.** ur. (...) w P., s. J. i H. zd. H.,

skazanego prawomocnymi wyrokami, podlegającymi wykonaniu:

I. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 13 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/17 na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio oraz świadczenie; na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 13 października 2017 r. godz. 18:25 do dnia 14 października 2017 r. godz. 10:20;

II. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie sygn. akt II K 1222/18 na karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania od 10 października 2018 r. godz. 11:15 do dnia 12 października 2018 r. godz. 08:45 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równym dwóm dniom ograniczenia wolności;

1. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk, 85a kk, art. 86 § 1 kk łączy karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie w sprawie sygn. akt II K 1222/18 (**pkt II.**) i karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie w sprawie sygn. akt II K 1000/17 (**pkt I.**) i wymierza G. K. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

2. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie 1. (pierwszym) kary łącznej pozbawienia wolności:

a) okres zatrzymania od 13 października 2017 r. godz. 18:25 do dnia 14 października 2017 r. godz. 10:20 w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II K 1000/17;

b) okres zatrzymania od 10 października 2018 r. godz. 11:15 do dnia 12 października 2018 r. godz. 08:45 w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II K 1222/18;

3. stwierdza, że w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegające łączeniu wyroki ulegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

5. zwalnia skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 690/19

UZASADNIENIE

G. K. został skazany prawomocnymi wyrokami podlegającymi wykonaniu:

I. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 13 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/17 na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio oraz świadczenie; na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 13 października 2017 r. godz. 18:25 do dnia 14 października 2017 r. godz. 10:20;

II. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie sygn. akt II K 1222/18 na karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania od 10 października 2018 r. godz. 11:15 do dnia 12 października 2018 r. godz. 08:45 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równym dwóm dniom ograniczenia wolności.

/ informacja o pobytach i orzeczeniach k. 4-7 , odpis wyroku SR w Bełchatowie II Wydział Karny sygn. akt II K 1000/17 k. 9-10 , odpis wyroku SR w Bełchatowie II Wydział Karny sygn. akt II K 1222/18 k. 11-12 , karta karna 19-22 , akta SR w Bełchatowie II K 1000/17 , akta SR w Bełchatowie II K 1222/18/

G. K. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od dnia 12 października 2018 roku, kiedy to został doprowadzony do odbywania kary do AŚ w P.. Od momentu osadzenia był czterokrotnie nagradzany, zanotowano również dwukrotnie negatywne zachowania, za które został ukarany dyscyplinarnie. Nic korzystał z żadnej formy zezwoleń na czasowe opuszczenie terenu zakładu karnego. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę i zachowanie regulaminowe. Nie wykazuje zainteresowania podniesieniem poziomu swojego wykształcenia w trakcie pobytu w zakładzie karnym. Nie jest obecnie zatrudniony. G. K. nie deklaruje swojej przynależności do struktur nieformalnych podkultury przestępczej. Relacje ze współosadzonymi układa sobie właściwie. Czas wolny spędza głównie w celi mieszkalnej mając możliwość oglądania programów telewizyjnych, słuchania audycji radiowych i radiowęzła, czytania prasy codziennej oraz grania w gry stolikowe. W organizowanych przez administrację zajęciach kulturalno oświatowych i sportowych nie uczestniczy. Nie wykazuje szczególnych uzdolnień ani zainteresowań. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym nie wyraził zgody na opracowanie dla niego Indywidualnego Programu Oddziaływania, nie podając racjonalnych argumentów odmowy.

/opinia o skazanym k. 13-14, k.15/

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W myśl art. 85 § 1,2 kk kara łączna może być orzeczona, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Oczywistym jest przy tym, iż uwzględniając treść przepisów dotyczących orzekania w przedmiocie kary łącznej podstawą orzeczenia kary łącznej są kary jednostkowe, orzeczone za zbiegające się przestępstwa jak i kary łączne.

Analiza dopuszczalności wydania wyroku łącznego przez pryzmat ww. warunków wskazuje, że pozostającymi do wykonania karami jest kara pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 13 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/17 oraz kara ograniczenia z wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie sygn. akt II K 1222/18.

W niniejszej sprawie nie można zastosować mechanizmu przewidzianego w art. 87 § 2 kk, ponieważ rozpoznaniu podlegały jedynie dwie kary różnorodnej natury. Z tego względu karą łączną może być tylko kara pozbawienia wolności, co wymagało uprzedniego zamienienia podlegającej łączeniu kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności.

Sąd orzekając karę łączną pozbawienia wolności miał na względzie okoliczność, iż skazanemu zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za orzeczoną karę ograniczenia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie sygn. akt II K 1222/18. Jak podano w uzasadnieniu wymienionego postanowienia, G. K. co prawda odpis wyroku nakazowego w sprawie otrzymał w trakcie odbywania przez niego kary pozbawienia wolności, ale miał obrońcę i nie kwestionował zapadłego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk, przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd ma możliwość orzeczenia jej w wysokości od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

W przypadku połączenia kar z wyroków oznaczonych sygn. akt II K 1000/17 i II K 1222/18 kara łączna winna zatem plasować się w przedziale od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (próg ten wyznacza najwyższa z kar jednostkowych orzeczona w sprawie II K 1000/17) do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych wymierzonych w sprawach, gdzie kary podlegają łączeniu).

Wymierzając kary w wyroku łącznym pamiętać należało o tym, że Sąd nie powinien brać pod uwagę tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami podlegającymi połączeniu. Należy jednak tak ukształtować wymiar kary łącznej, by z jednej strony oddać ustaloną zawartość bezprawia, a z drugiej nie epatować nadmierną surowością kary. Zastosowanie zasady absorpcji czy kumulacji ma z natury skrajny charakter i w niniejszych realiach, w ocenie Sądu, nie ma podstaw do zastosowania żadnej z nich. Łącząc kary jednostkowe pozbawienia wolności Sąd Rejonowy zastosował zasadę asperacji, czyli tzw. częściowego pochłaniania, za którą przemawiała tożsamość rodzajowa przestępstw popełnionych przeciwko temu samemu dobru (przestępstwa przeciwko mieniu).

Orzekając w przedmiocie kary łącznej Sąd miał na względzie także przeciętną opinię o skazanym z której wynika, iż postępowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest raczej pozytywne. Skazany w okresie pobytu w zakładzie karnym był dwa razy karany dyscyplinarnie i cztery razy nagradzany. Skazany nie pracuje w zakładzie karnym. Nie wyraził zgody na opracowanie dla niego Indywidualnego Programu Oddziaływania.

Wobec powyższego Sąd doszedł do przekonania, iż w okolicznościach niniejszej sprawy adekwatnym będzie wymierzenie G. K. kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności Sąd miał przy ich wymierzeniu na względzie również okoliczności wyrażone w art. 85a kk.

Sąd miał na względzie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r., P 20/17, OTK-A 2019/29, Dz.U.2019/1135, gdzie Trybunał wskazał że art. 87 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Istotą problemu konstytucyjnego przedstawioną Trybunałowi Konstytucyjnemu była sytuacja, kiedy nie zachodzą przesłanki zastosowania art. 87 § 2 kk i sąd karny, mając orzec karę łączną, jest zobligowany z mocy prawa dokonać zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności i wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności, bez możliwości uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy, w szczególności bez rozpatrzenia istoty sprawy o realne pozbawienie wolności skazanego poddanego do tej pory karom wolnościowym, a mianowicie okoliczności, w których skazany dobrowolnie poddał się wykonaniu kary ograniczenia wolności. W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego natomiast jest wyrokiem zakresowym, a więc stwierdza, że zakwestionowany przepis tylko w pewnym zakresie jest niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem nie

pozbawia go w całości mocy obowiązywania. Przepis art. 87 § 1 kk nie będzie miał zastosowania zatem najczęściej, gdy skazany pozostaje na wolności i wykonuje orzeczoną wobec niego karę ograniczenia wolności. W niniejszej sprawie zaś oprócz kary ograniczenia wolności skazany miał orzeczoną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą aktualnie odbywa.

Zgodnie z dyspozycją art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej w punkcie 1. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności:

c) okres zatrzymania od 13 października 2017 r. godz. 18:25 do dnia 14 października 2017 r. godz. 10:20 w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II K 1000/17;

d) okres zatrzymania od 10 października 2018 r. godz. 11:15 do dnia 12 października 2018 r. godz. 08:45 w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II K 1222/18.

W pozostałym zakresie wyroki objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu, gdyż reszta orzeczonych kar (środków karnych) nie podlegała łączeniu. Uznając, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby obecnie dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na prognozowany pobyt w ZK, brak majątku i jakichkolwiek dochodów, z mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go z tego obowiązku.